EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 4. april 2001

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1999: sektion IV — Domstolen, sektion V — Revisionsretten, sektion VI, del B — Regionsudvalget

(2001/449/EF)

EUROPA-PARLAMENTET,

der henviser til forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 1999 (SEK(2000) 539 — C5-0312/2000),

der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1999 med institutionernes svar [1] (C5-0617/2000) og særberetning nr. 5/2000 om Domstolens udgifter til lokaler og bygninger (annekserne »Erasmus«, »Thomas More« og »Anneks C«), med Domstolens svar [2],

der henviser til Revisionsrettens revisionserklæring om regnskabernes rigtighed og lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, jf. EF-traktatens artikel 248 (C5-0617/2000),

der henviser til Rådets henstilling at 12. marts 2001 (C5-0127/2001),

der henviser til EF-traktatens artikel 272, stk. 10,

der henviser til finansforordningens artikel 22, stk. 2 og 3,

der henviser til den beretning, det har fået forelagt om gennemførelsen af bevillingerne under artikel 270 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende*) i Revisionsrettens budget,

der henviser til den beretning, det har fået forelagt af Regionsudvalget om alle de automatisk fremførte bevillinger fra 1997 til 1998 og fra 1998 til 1999, hvor bortfaldsraten var på over 10 % (sektion VI, del B, i det almindelige budget),

der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A5-0108/2001), og

ud fra følgende betragtninger:

A. Det har i sin egenskab af budgetkontrolmyndighed pligt til at foretage en vurdering af, hvorvidt fællesskabsbudgettet gennemføres på korrekt og effektiv vis, samt skal tage stilling til de forskellige særberetninger fra Revisionsretten.

B. Denne vurdering bør omfatte ikke alene en kontrol af den måde, skatteydernes penge er blevet brugt på — dvs. at der ikke er begået uregelmæssigheder eller svig — men også en regulær gennemgang af fællesskabsbudgettets effektivitet og indvirkning som led i gennemførelsen af de politikker og mål, der er skabt grundlag for i traktaterne og den afledte ret.

C. Alle institutioner samt rådgivende og specialiserede organer bør i lige høj grad bestræbe sig på at yde en effektiv og kompetent tjeneste og kort sagt give valuta for pengene.

D. Rådets udgifter har ændret sig fra at være af rent administrativ til at være af mere aktionsmæssig karakter som følge af de nye ansvarsområder fælles forsvars- og udenrigspolitik og retlige og indre anliggender.

E. Revisionsretten har været i stand til at oplyse fejlprocenter inden for landbrugsudgifterne, hvilket har været særdeles nyttigt for en forbedring af budgetkontrollen.

[1] EFT C 342 af 1.12.2000.
[2] EFT C 109 af 14.4.2000, s. 1.

Domstolen

Lokale- og ejendomspolitik

1. konstaterer, at opførelsen af annekserne til Justitspalæet (anneks A eller Erasmus, anneks B eller Thomas More og anneks C) i højere grad har været betinget af Domstolens stadigt stigende behov for flere lokaler end af en overordnet lokale- og ejendomspolitik

2. beklager de omstændigheder, der førte til, hvad Domstolen betegner som en »formel uregelmæssighed« bestående i, at disse bygninger har været benyttet i perioden 1989-1994, uden at der forelå en skriftlig lejekontrakt, og at lejen, der beløb sig til ca. 35 mio. ECU, blev betalt som acontobeløb, der skulle reguleres senere på betingelser, der var i strid med finansforordningens bestemmelser

3. tager til efterretning, at de relevante luxembourgske myndigheder først forelagde et udkast til lejekontrakt for Erasmus-Bygningen i 1989, dvs. næsten fem år efter at afgørelsen om at opføre bygningen var truffet, og seks måneder efter at bygningen var taget i brug

4. mærker sig, at Domstolen i skrivelse fra justitssekretæren af 8. maj 1989 til de relevante luxembourgske myndigheder udtrykte ønske om at undgå, at Thomas More-Bygningen og anneks C blev taget i brug uden skriftlig lejekontrakt, og tager til efterretning, at de luxembourgske myndigheder forlangte en ekstremt høj leje for disse bygninger, en faktor som kun kunne forhale forhandlingerne

5. mærker sig i særdeleshed Domstolens kommentarer med hensyn til betingelserne for kontrollen med bygge- og finansieringsomkostningerne for de tre bygninger (punkt 4.1.2 i særberetning nr. 5/2000); er på baggrund heraf og af de foregående punkter af den opfattelse, at de luxembourgske myndigheder ikke har vist den grad af konstruktiv samarbejdsvilje, man med rette kunne forvente af et værtsland, der aktivt støtter en politik, som tager sigte på etablering af fællesskabsinstitutioner i det pågældende land; mener følgelig, at de luxembourgske myndigheder bærer en del af ansvaret for, at Domstolen har benyttet bygningerne uden skriftlige lejekontrakter, samt for en række af de mangler, Revisionsretten påpeger (utilstrækkelig kontrol osv.)

6. påpeger, at Revisionsretten efter anmodning fra budgetmyndigheden i 1996 udarbejdede en teknisk udtalelse om de finansielle forpligtelser i forbindelse med Domstolens bygninger; henviser endvidere til, at denne udtalelse ikke indeholdt nogen kritik af de juridiske og finansielle betingelser for den lejeaftale med henblik på senere køb af bygningerne, der blev indgået mellem Domstolen og Luxembourg i 1994, hvorfor Parlamentets Budgetudvalg kunne godkende forudbetalinger i medfør af den pågældende aftale (jf. bevillingsoverførsel 27/96); undrer sig over, at Revisionsrettens forbehold med hensyn til disse forhold, som refereret i punkt 20, litra e), i særberetning nr. 5/2000, ikke blev luftet i den tekniske udtalelse fra 1996

7. mener, at tiden nu — næsten syv år efter indgåelsen af lejeaftalen med købsoption af 15. november 1994 — er inde til at fastlægge betingelserne for den endelige afregning; konstaterer, at Domstolen og de luxembourgske myndigheder med henblik herpå i fællesskab har udpeget en ekspert, der bl.a. har til opgave:

   — at beregne de udgifter, der ikke vil komme til at indgå i den endelige afregning

   — at foretage detaljerede undersøgelser af uregelmæssigheder i forbindelse med fakturering, som Revisionsretten har påpeget

   — at vurdere, hvorvidt kravet om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser generelt er blevet opfyldt tilfredsstillende

   forventer at blive orienteret om ekspertens konklusioner hurtigst muligt og under alle omstændigheder i god tid inden førstebehandlingen af budgetforslaget for 2002

Gennemførelse med hensyn til artikel 270 (De Europæiske Fællerskabers Tidende)

8. tager beretningen fra Domstolen om gennemførelsen af bevillingerne under artikel 270 [1] til efterretning; opfordrer Domstolen til at sikre, at Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer udarbejder og fremsender opgørelserne vedrørende de tekster, Domstolen offentliggør i EFT, på korrekt vis og således bidrager til en optimal forvaltning af bevillingerne på denne post

[1] Jf. Parlamentets afgørelse af 13. april 2000 om decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 1998: sektion IV — Domstolen, sektion V — Revisionsretten, sektion VI, del B — Regionsudvalget, punkt 3 (EFT C 40 af 7.2.2001. s 389).

Finanskontrol og intern revision

9. opfordrer Domstolen til at analysere muligheden for at udnævne en intern revisor, som er uafhængig af finansinspektøren, samt til at rapportere til Europa-Parlamentet om resultatet af denne analyse

Revisionsretten

10. er foruroliget over, at Revisionsretten endnu ikke formelt har vedtaget at imødekomme Parlamentets anmodning om at angive de medlemsstater, som gør sig skyldige i forsømmelser, med navns nævnelse; tror, at dette kunne udgøre et værdifuldt redskab til at forbedre budgetkontrollen med Fællesskabets udgifter

11. hilser med tilfredshed den voksende tendens hos Revisionsretten til ikke blot at vurdere den rent regnskabsmæssige side af EU's aktiviteter, men også deres effektivitet og virkninger

12. kan ikke acceptere, at Revisionsretten nægter at sætte tal på fejlprocenten og forlanger, at den gør mere detaljeret rede for resultaterne af DAS-revisionerne både på geografisk og sektorrelateret grundlag

13. opfordrer Revisionsretten til at indføre en »Richter-skala« for fejl, som går lige fra små administrative forglemmelser over forskellige former for fejl til decideret bedrageri, med henblik på bedre at kunne vurdere graden af fejl

14. opfordrer Revisionsretten til yderligere at udbygge sine forbindelser med nationale revisionsmyndigheder i medlemsstaterne og i ansøgerlandene med henblik på at udbygge det revisionsarbejde, de udfører inden for de områder af Fællesskabets indtægter og udgifter, hvor forvaltningsansvaret er delt

15. henviser til punkt 2 i sin afgørelse af 7. oktober 1998 om decharge for gennemførelsen af 1996-budgettet, sektion IV — Domstolen, sektion V — Revisionsretten, sektion VI, del B — Regionsudvalget ([1]), hvori det foreslår Revisionsretten, at dets medlem med ansvar for administrative spørgsmål fra og med regnskabsåret 1997 systematisk inddrager Revisionsretten i de horisontale revisioner; beklager, at efterfølgende årsberetninger, herunder årsberetningen for 1999, ikke vidner om, at dette forslag er blevet fulgt

16. opfordrer Revisionsretten til fortsat at forbedre sine arbejds- og rapporteringsmetoder med henblik på at lette dechargemyndighedernes arbejde og især sikre kontinuiteten fra år til år

17. opfordrer Revisionsretten til at analysere muligheden for at udnævne en intern revisor, som er uafhængig af finansinspektøren, samt til at rapportere til Parlamentet om resultatet af denne analyse

18. opfordrer Revisionsrettens medlemmer til at offentliggøre erklæringerne om deres økonomiske interesser på Internettet

19. anmoder Revisionsretten om som en selvfølge og fra og med indeværende regnskabsår at udvide sine revisioner til også at omfatte Rådet, således at Parlamentet i givet fald får mulighed for at fremsætte bemærkninger til gennemførelsen af denne institutions budget som led i dechargeproceduren

Regionsudvalget

20. glæder sig over den indsats, Regionsudvalget har gjort for at gennemføre en evaluering af de virkninger, dets arbejde har, og opfordrer dets partnerinstitutioner til at medvirke ved denne evaluering, bl.a. ved at fremsætte henstillinger til forbedring af Regionsudvalgets bidrag til udformningen af politik på europæisk plan; ser frem til at modtage årlige evalueringer, som bl.a. fokuserer på følgende spørgsmål:

    — det hensigtsmæssige i at afgive udtalelser til de øvrige institutioner

    — optimal udnyttelse af personalet

([1]) EFT L 308 af 18.11.1998, s. 39.

— hvordan samarbejdsaftalen med Det Økonomiske og Sociale Udvalg fungerer

— interinstitutionelt samarbejde, navnlig med henblik på forbedret effektivitet i udnyttelsen af midlerne til administration i form af stordriftsfordele inden for f.eks. ansættelse, sikkerhed, dokumentationstjenester, bygningsforvaltning og cateringfaciliteter

21. mærker sig den beretning, det har fået forelagt, om de bevillinger, der fremførtes automatisk fra 1997 til 1998 og fra 1998 til 1999, hvor bortfaldsraten var på over 10 % ([1]); mener, at en stor del af disse bortfaldne bevillinger kan tilskrives bestemmelser, der kræver en stramning (sen forelæggelse af dokumentation vedrørende sprogkurser for medlemmer), utilstrækkelig planlægning på administrativt og politisk plan (annullering af eller for højt anslåede tjenesterejseordrer, annullering af udvalgsmøder ved årets udgang), sen fakturering fra Den Fælles Tolke- og Konferencetjenestes side, for høje overslag med henblik på at undgå risikoen for, at bevillingerne ikke slår til osv.; anmoder Regionsudvalget om at tage de nødvendige skridt til at afhjælpe denne situation, i givet fald i samarbejde med andre berørte institutioner

22. tager Revisionsrettens konstatering (punkt 6.23 i årsberetningen for 1999) til efterretning, i henhold til hvilken Regionsudvalget i februar 2000 strammede sine bestemmelser om rejseudgifter samt rejse- og mødedagpenge yderligere

23. konstaterer, at Den Fælles Organisationsstruktur med ØSU udløb i 1999 og den 1. januar 2000 blev afløst af en samarbejdsaftale mellem de to udvalg (der skal tages op til revision hvert år), som opretholder fælles aktioner i størstedelen af afdelingerne, dog med selvstændige finans- og personaleafdelinger; forventer, at der i forbindelse med den årlige revision foretages en vurdering af de fastslåede og forventede behov i begge udvalg

24. bemærker, at Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget i regnskabsåret 1999 fortsatte forhandlingerne med ejerne af Belliard-komplekset, og at de i overensstemmelse med budgetmyndighedens politik godtgjorde Parlamentet lejen for bygningerne; noterer sig endvidere, at disse forhandlinger endelig mundede ud i en leje/købe-aftale i december 2000; agter at behandle betingelserne for denne aftale som led i næste års dechargeprocedure

25. glæder sig over de betydelige besparelser for EU-budgettet, der er resultatet af tjenester, der er fælles med Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og opmuntrer andre institutioner til at følge dette eksempel, f.eks. ved at dele biblioteksfaciliteter

26. opfordrer Regionsudvalget til at analysere muligheden for at udnævne en intern revisor, som er uafhængig af finansinspektøren, samt til at rapportere til Europa-Parlamentet om resultatet af denne analyse

27. konstaterer, at den af Regionsudvalget trufne afgørelse om betingelser og nærmere vilkår for de interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabernes interesser afviger fra den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 ([2]), uden at der foreligger nogen teknisk begrundelse herfor; konstaterer desuden, at medlemmerne og de ansatte i Regionsudvalget på grund af denne afvigelse fratages deres ret til, som fastsat i den interinstitutionelle aftale, at henvende sig direkte til OLAF uden at informere formanden eller generalsekretæren

Agenturer

28. opfordrer Kommissionen til:

i) at sikre, at erfaringerne med oprettelse af decentrale organer samles i en pulje, så de kan udnyttes ved oprettelsen af nye decentrale organer (f.eks. Den Europæiske Fødevareautoritet og Det Europæiske Agentur for Sikkerhed til Søs)

ii) at udarbejde et decentraliseret system, der muliggør aktivitetsbaseret forvaltning af de decentrale organer, herunder kontrol, revision eller evaluering af personale, tjenesterejser, dokumenter og inventar, i overensstemmelse med det integrerede system for forvaltning af midler (IRMS)

([1]) Jf. Parlamentets afgørelse af 13. april 2000 om decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 1998, punkt 6 (EFT C 40 af 7.2.2001. s. 389).
([2]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

iii) systematisk at fremsende alle revisioner vedrørende nedenstående decentrale organer, som foretages af finansinspektøren eller de relevante generaldirektorater, til dechargemyndigheden og Revisionsretten

1. Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse, Thessaloniki
2. Det Europæiske Institut for Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, Dublin
3. Det Europæiske Miljøagentur, København
4. Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut, Torino
5. Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, Lissabon
6. Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering, London
7. Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur, Bilbao
8. Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad, Wien
9. Det Europæiske Genopbygningsagentur for Kosovo (Obnova), Thessaloniki
10. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked, Alicante
11. EF-Sortsmyndigheden, Angers
12. Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer, Luxembourg

29. henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 13. april 2000 om decharge for regnskabsåret 1998 anmodede Revisionsretten om at foretage en omfattende analyse af revisionen af alle de decentrale organer; beklager, at Retten ikke har fulgt denne henstilling; opfordrer Revisionsretten til at:

i) foretage præstationsorienterede fremfor rent finansielle revisioner

ii) forelægge en sammenlignende analyse af de decentrale organer baseret på bedste praksis

iii) samordne sine revisioner med Kommissionen (Finanskontrollen og de relevante generaldirektorater)

30. beklager, at tre af de decentrale organer (Torino, Lissabon og Angers) ikke har fremlagt budgetter for 1999, og at otte af de øvrige decentrale organer først gjorde det i december 1999; opfordrer de decentrale organer til at fremlægge deres budgetter inden begyndelsen af det nye regnskabsår

31. opfordrer de decentrale organer til regelmæssigt at foretage og offentliggøre evalueringer af deres arbejde

32. opfordrer sine fagudvalg til at kontrollere kvaliteten og virkningen af de forskellige decentrale organers arbejde og forsyne Budgetkontroludvalget med oplysninger herom i så god tid, at de kan behandles som led i den årlige dechargeprocedure

Dechargeafgørelse

33. giver decharge til Domstolens justitssekretær og Revisionsrettens og Regionsudvalgets generalsekretærer for gennemførelsen af deres budgetter for regnskabsåret 1999

34. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Regionsudvalget og alle de decentrale organer, der er nævnt i denne afgørelse og sørge for, at den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (L-udgaven).

Europa-Parlamentets generalsekretær
Julian PRIESTLEY

Europa-Parlamentets formand
Nicole FONTAINE